

ת"פ 56023/10/17 - מדינת ישראל נגד סבטלנה משה

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 56023-10-17 מדינת ישראל נ' משה

ת"פ 43766-12-17 מדינת ישראל נ' משה

ת"פ 51517-06-17 מדינת ישראל נ' משה

כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נעמה קלאוס ומתמחה שקד כהן
נגד
סבטלנה משה
הנאשמת
ע"י ב"כ עו"ד אסף שלם

בפני
בעניין:

גזר דין

1. הנאשמת הודתה והורשעה בביצוע עבירת הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב").

2. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 05/02/17 בשעה 13:08 או בסמוך לכך, השתמשה הנאשמת בפרטי כרטיס חיוב, שלא בהסכמת בעליו, שלום סעידה, ובכוונה להונות, בכך שמשכה 406.9 ש"ח בעסק "בא לי גלידה".

3. הנאשמת צירפה תיקים נוספים:

א. ת"פ 43766-12-17 בו הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 04/06/17 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, התכוונה הגברת טרסה וולקוף, המתלוננת, לצאת מביתה שברחוב יערה בשדרות, עת פגשה בנאשמת אשר פנתה אליה בבקשה שתביא לה כוס מים.

מיד ובסמוך, השאירה המתלוננת את דלת ביתה פתוחה וניגשה להביא לנאשמת כוס מים.

באותן הנסיבות, גנבה הנאשמת את תיקה של המתלוננת אשר הכיל משקפי ראייה ותעודת זהות (להלן: "האירוע השני").

ב. ת"פ 51517-06-17 בו הורשעה על פי הודאתה ביצוע עבירות גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין והונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב.

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 05/04/17 בשעת צהריים, נכנסה הנאשמת לדירה ברחוב הורד בשדרות והציגה עמוד 1

את עצמה בפני המתלוננת, ילידת 1928, כעובדת סוציאלית אשר ברצונה לבדוק סיוע סיעודי למתלוננת.

משכך, הכניסה המתלוננת את הנאשמת לדירה והנאשמת ביקשה כוס מים.

באותן הנסיבות, עת המתלוננת ניגשה למטבח, חיטטה הנאשמת בתיק של המתלוננת ונטלה כרטיסי קופת חולים, כרטיס בנקט, קמע וכרטיס תפילה.

מיד ובסמוך ניגשה הנאשמת לסניף בנקט ומשכה באמצעות כרטיס הבנקט הגנוב, פעמיים, כסף בסכום כולל של 2,350 ש"ח (להלן: "**האירוע השלישי**").

ג. ת"פ 30564-12-18 בו הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירת תגרה, עבירה לפי סעיף 191 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 22.2.18 בשעת בוקר, לאחר דין ודברים בין הנאשמת לגיסתה, השתתפו השניים בתגרה בכך שתקפו אחת את השניה ומשכו אחת לשניה בשיער.

הסדר הטיעון

4. ביום 21/02/18 הודתה הנאשמת בכתבי האישום והופנתה לתסקיר כשהצדדים הצהירו כי לאחר קבלת התסקיר ישובו להידבר.

היום במעמד הדיון צרפה הנאשמת תיק נוסף בו הוסכם על ענישה בדמות מאסר מותנה בגין תיק זה.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת כבת 39, גרושה ואם ל-8 ילדים, מתוכם 6 קטינים. לאורך השנים לא שמרה על רצף תעסוקתי.

הנאשמת בעלת סיפור חיים מורכב, סובלת מבעיות בריאותיות שונות ובעבר טופלה על ידי גורמי הרווחה בעירה.

הנאשמת הודתה בביצוע העבירות וטענה כי אלה בוצעו על רקע משבר אישי שפקד אותה בעקבות מות אימה. כמו כן, הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה, הביעה חרטה וטענה כי השיבה הכספים שלקחה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה לגלות מודעות לגורמים שהביאו אותה לביצוע העבירות, ועל כן סברו כי יש מקום לשלבה בהליך טיפולי, אלא שהנאשמת מסרה כי בשל אילוצים הקשורים בהורות ובמצבה הבריאותי תתקשה לעמוד בקשר רציף עם שירות המבחן. משכך, העריך כותב התסקיר כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

לאור האמור, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על העמדת הנאשמת תחת צו מבחן, אך המליץ על עונש חינוכי - שיקומי במסגרת צו של"צ לצד מאסר מותנה ופיצוי.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשמת ענישה ברף הבינוני של המתחם, מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים והתחייבות.

ב"כ המאשימה טענה למתחמי ענישה נפרדים לכל אירוע.

בגין האירוע המתואר בכתב האישום העיקרי עתר למתחם הנע בין מאסר מותנה ל-3 חודשי מאסר בפועל, בגין האירוע השני עתר למתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, ובגין האירוע השלישי - למתחם הנע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הציג פסיקה כתמיכה לטענתו.

בטיעוניה הפנתה לחומרת מעשיה של המתלוננת, לתחכום שבה נעשו ולקורבנות העבירה המוחלשים, כמו גם לעברה הפלילי, ולמפורט בתסקיר ממנו עולה כי לא עברה הליך שיקום כלשהו. משכך, כאמור עתרה להטיל ענישה ברף הבינוני של המתחם.

7. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת התסקיר ולהטיל על הנאשמת צו של"צ, ולחילופין להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בטיעוניה הפנה לסכומי הגניבה הנמוכים, לעובדה, אשר עולה מחומר הראיות, כי הנאשמת השיבה את הכספים שנגנבו, וכן לחרטה שהביעה הנאשמת, לנסיבותיה האישיות ולהמלצת התסקיר.

ב"כ הנאשם טען כי הרף התחתון למתחם העונש ההולם הוא מאסר על תנאי, והפנה לפסיקה לתמיכת טענותיו.

דין והכרעה

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע נאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת **מתחם העונש ההולם**, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. בין הצדדים לא הייתה מחלוקת כי יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מן האירועים עליהם נותנת הנאשמת את הדין.

10. במקרה דנן **הערכים החברתיים אשר נפגעו** בגין כל אחד מהאירועים שביצעה הנאשמת הם ההגנה על קניינו של האדם והפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור.

11. **בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי בכל אחד מן האירועים מידת הפגיעה בערך החברתי היא ברף הבינוני, זאת לאור תחכום ביצוע הגניבות תוך כניסה לבית המתלוננים בתחבולה, לצד היות אחת הקורבנות קשישה והשימוש שנעשה בחלק מהמקרים בכרטיס אשראי, כל זאת אל מול גובה הנזק הנמוך באופן יחסי אשר נגרם.

12. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת בגין עבירת **ההונאה בכרטיס חיוב** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

1. ברע"פ 15791/16 ספיאן נגד מדינת ישראל (28/02/16) אישר בית המשפט העליון עונש של 24 חודשי מאסר בגין מספר אירועי גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, זיוף וקבלת דבר במרמה.

2. בעפ"ג (ב"ש) 24419-07-14 ערג'י נגד מדינת ישראל (12/11/14) אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר על תנאי לצד קנס משמעותי והתחייבות בגין ביצוע עבירות קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף והונאה בכרטיס חיוב.

3. בעפ"ג (י-ם) 12361-02-11 לוגסי נגד מדינת ישראל (13/03/03), המערער הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וגניבה. המערער ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1760 ש"ח, ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

4. בת"פ (ק"ג) 48318-04-15 מדינת ישראל נגד פבל פדוסנקו (10/12/15) אישר בית המשפט הסדר טיעון בגין ביצוע עבירת הונאה בכרטיס חיוב, שכן הוא מצוי במסגרת מתחם העונש ההולם, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

5. בת"פ (ק"ג) 8604-01-16 מדינת ישראל נגד שמילוב (04/10/18), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בגין 3 אישומים של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה וניסיון קבלת דבר במרמה.

6. בת"פ (ק"ג) 39851-01-16 מדינת ישראל נגד שפורוסטוב (18/09/17) קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר בגין אירוע גניבה והונאה בכרטיס חיוב.

13. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת בגין עבירת **הגניבה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

1. בת"פ 56570-05-14 מדינת ישראל נ' מירונסקי (25/03/15) הורשע נאשם בגניבת אייפד, ובית המשפט הטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל מתוכם 4 וחצי חודשים בחופף למאסר שמרצה וחודש וחצי במצטבר, וכן ענישה נלווית.

2. בת"פ (ת"א) 18987-06-15 מדינת ישראל נ' סביטקין (24/06/15) הטיל בית המשפט, בגין ביצוע עבירת גניבת אופניים שהושבו לבעליהם, 3 חודשי מאסר וכן הופעל מאסר מותנה חב הפעלה של 3 חודשים במצטבר וענישה נלווית.

3. בת"פ (ק"ג) 58483-03-14 מדינת ישראל נ' זריהן (30/11/15) הורשע הנאשם בגין גניבת מוצרים מסופר בשווי 983 ₪, והוטלו עליו מאסרים מותנים וענישה נלווית.

4. בת"פ (אילת) 38965-01-16 מדינת ישראל נ' גסולקר (26/01/16) הורשע נאשם בעבירת גניבה לאחר שניצל את העובדה שהמתלון נכנס לרחוץ בים וגנב מתיקו, אשר הושאר על מיטת השיזוף את תכולתו, ונתפס במקום. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 לחוק) יש לתת את הדעת לתכנון, ולו המינימלי אשר קדם לכל אירוע, לעובדה כי הנאשמת היא מבצעת יחידה, וכן לנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות, אשר כאמור איננו רב אולם לא ניתן להתעלם ממנו.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע המתואר בכתב האישום העיקרי נע בין מאסר מותנה ל-4 חודשי מאסר בפועל.

בגין האירוע השני נע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובגין האירוע השלישי נע המתחם בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר בפועל.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשמת:

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

הפגיעה של העונש במשפחתה של הנאשמת - הנאשמת כאמור מטופלת ב-6 ילדים קטינים, ואין ספק כי מאסר מאחורי סורג ובריח יפגעו משמעותית במשפחתה.

נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיה וחזרתה למוטב או מאמציה לחזור למוטב - כמפורט בתסקיר שירות המבחן, הנאשמת אומנם הודתה בביצוע העבירות, לקחה אחריות על מעשיה והביעה חרטה, אולם שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה לגלות מודעות לגורמים שהביאו אותה לביצוע העבירות, ועל כן אף סברו כי יש מקום לשלבה בהליך טיפולי, אלא שהנאשמת התנגדה לכך, לדבריה בשל אילוצים הקשורים בהורות ובשל מצבה הבריאותי.

משכך, אף העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, ונמנע מלהמליץ על העמדת הנאשמת תחת צו מבחן.

מאמצי הנאשמת לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - לטענת ב"כ הנאשמת, אשר לא נסתרה על ידי ב"כ המאשימה, הנאשמת השיבה את אשר גנבה.

נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - במפורט בתסקיר שירות המבחן, הנאשמת בעלת רקע חיים מורכב, סובלת מבעיות בריאותיות שונות ובעבר טופלה על ידי גורמי הרווחה בעירה.

עבר פלילי - לנאשמת עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות בשל ביצוע עבירת התנהגות פרועה במקום ציבורי ועבירת תקיפת בן זוג, אשר בגינן הוטלו על הנאשמת, בין היתר, מאסרים מותנים.

18. עוד יש לתת את הדעת במקרה זה גם לשיקול **הרתעת היחיד** וזאת בשל הישנות ביצוע העבירות, כמפורט, על ידי הנאשמת.

19. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לריבוי העבירות, הערכת הסיכון כפי שפורטה בתסקיר ובהעדר אפיק שיקומי כלשהו נראה כי לא ניתן להסתפק ברף הנמוך של המתחם בדמות מאסר מותנה ויש להטיל ענישה מוחשית. יחד עם זאת, בשים לב לנסיבותיה האישיות, למצבה המשפחתי והרפואי, ניתן להטיל מאסר בעבודות שירות לתקופה משמעותית לצד ענישה בעלת רכיב כלכלי וענישה הרתעתית אשר יהוו איזון נכון בין כלל שיקוליה הענישה במקרה זה.

20. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 12/6/19 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בעיר באר שבע.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן יכול ותרצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריוח. במידת הצורך, תמסור הנאשמת בדיקות שתן לגילוי סמים.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה שלא תעבור שוב עבירה מהעבירות בהן הורשעה.

3. הנאשמת תשלם פיצוי בסך 1000 ש"ח לכל אחד מהמתלוננים (ע"ת 1 בת"פ 56023-10-17, ע"ת 6 בת"פ 43766-12-17 וע"ת 3 בת"פ 51517-06-17).

מצורפים טופסי פרטי ניזוק.

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים כשהראשון תוך חודש ימים מהיום.

4. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית על סך 1,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע אחת העבירות בהן הורשעה.

ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיחתם ההתחייבות תאסר הנאשמת ל- 7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, בנוכחות הצדדים.